

اسکیت بازان مشهدی از سه دهه پیش، پاتوق خود را پیدا کرده‌اند

تجربه‌های هیجان‌انگیز در کوهسنگی

راه تجربه

به گفته او، اسکیت رشته‌ای پرهیجان است که جذابیتش ورزشکاران را نگره می‌دارد؛ «محیط آموزشی ما خشک نیست. بچه‌ها بعد از کلاس می‌توانند برای بازی و تفریح هم از زمین استفاده کنند. همین باعث می‌شود به علاقه ادامه بدهند و خانواده‌ها هم خیالشان راحت باشد.»

تربیت بازیکنان حرفه‌ای

تیم اسکیت پیست کوهسنگی، چندین دوره مقام قهرمانی تیمی داشته است. یک دوره قهرمان منطقه‌ای و چندین نایب قهرمانی کشوری در کارنامه آن‌ها وجود دارد؛ «خیلی از بازیکنان تیم استان برای مسابقات کشوری از بین همین بچه‌های پیست انتخاب شده‌اند.»

خانواده آستارائی نیز در این مسیر همراهش هستند؛ «دود خترم قهرمان کشوری و یکی از آن‌ها دانشجوی علوم ورزشی و مربی اسکیت است. همسر من نیز مربیگری می‌کند. شاید ما جزو معدود خانواده‌هایی باشیم که همه اعضایش درگیر اسکیت هستند.»

برای رفاه خانواده‌ها، همه هنرجویان تحت پوشش بیمه مسئولیت و حوادث ورزشی هستند و والدین امکان انتخاب یا تغییر مربی را دارند. همچنین فروشگاه کوچکی در ورودی پیست وجود دارد تا خانواده‌ها وسایل لازم را تهیه و در صورت نیاز، مشکلاتشان را برطرف کنند.

می‌کنند و عده‌ای هم در دوره‌های آموزشی شرکت دارند. مسافران و زائران نیز می‌توانند با کرایه‌ای اندک، تمام عصر بدون محدودیت زمانی از زمین استفاده کنند.

آموزش بیش از ۲۰ هزار نفر

چهار مربی رسمی بامدرک هیئت اسکیت استان اینجافعالیت دارند و کلاس‌ها از ساعت ۱۶ تا ۲۴ برگزار می‌شود. در زمستان، اگر هوا مناسب نباشد، آموزش‌ها به سالن منتقل می‌شود.

آستارائی درباره زمانی که مدیریت مجموعه را تحویل گرفت، می‌گوید: بیشتر ورزشکاران بزرگ سال بودند. اما امروز همه رده‌های سنی به ویژه کمتر از دوازده سال فعال هستند. حتی کسانی داریم که همراه نوه‌هایشان برای اسکیت می‌آیند.

از سال ۸۹ تاکنون بیش از ۲۰ هزار نفر در این مجموعه آموزش دیده‌اند. کلاس‌ها نیمه خصوصی است و هر مربی کمتر از ۱۰ هنرجو دارد. اگر بچه استعداد داشته باشد، نیاز نیست دوره به دوره حرکات به او آموزش داده شود شاید در یک ترم آموزش‌های دو دوره را ببیند و حرکات پیشرفته را یاد بگیرد.

نجمه موسوی زاده پیست اسکیت بوستان کوهسنگی جزو قدیمی‌ترین زمین اسکیت شرق کشور است که از سال ۱۳۷۳ فعالیت خود را آغاز کرده است. به طوری که بسیاری از مربیان و قهرمانان ورزشی این رشته در مشهد، نخستین تجربه‌هایشان را از همین زمین شروع کرده‌اند. رمپ‌ها و تجهیزات اولیه این مجموعه نزدیک به سی سال قدمت دارد. در گذشته، زمین اسکیت در انتهای پارکینگ شماره ۲ بوستان کوهسنگی قرار داشت، جایی که امروز به پارک بانوان تبدیل شده است. پس از ۲۸ سال، حدود دو سال پیش، پیست اسکیت به محل کنونی یعنی کنار پارکینگ شماره ۳ منتقل شد. تفاوت اصلی محل جدید با قدیمی، کف‌سازی بتنی و صیقلی آن است که تمرین را برای اسکیت‌سواران آسان‌تر و احتمال آسیب دیدگی را کمتر می‌کند. با این حال، زمین اسکیت کوهسنگی، تنها یک محوطه ورزشی ساده نیست؛ زمینی است که باعث شده عصرهای این بوستان پر شود از صدای چرخ‌های اسکیت روی بتن. خنده و هیجان نوجوانان و تشویق مربیانی که روزگاری خودشان در همین جات تمرین می‌کردند.

اسکیت سواری، از خیابان تا پیست

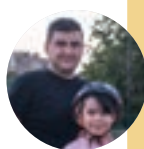
از سال ۸۹ مدیریت پیست اسکیت به هادی آستارائی که آن زمان بیست و هشت ساله بود، داده شد. او علاوه بر مربیگری، مسئولیت برگزاری مسابقات استان و داوری را هم تجربه کرده است. آستارائی که اسکیت را از همین جایی بوستان کوهسنگی شروع کرده است، تعریف می‌کند: وقتی نوجوان بودم، دوستانم دور استخر کوهسنگی اسکیت بازی می‌کردند. اول فقط نگاه می‌کردم، اما کم‌کم یاد گرفتم و آموزش دیدم. آن زمان پیست رسمی نبود و اسکیت بیشتر شکل خیابان بود.

اما حالا با گذشت سی سال، پیست کوهسنگی یک اسکیت پارکی کامل است که افراد مختلفی می‌توانند از آن استفاده کنند. برخی ورزشکاران با اسکیت شخصی وارد می‌شوند، بعضی اسکیت کرایه

● فضای مناسب برای یادگیری و بازی

امیرعباس سیفی هر روز عصرهای تابستان، دخترش ماهک را برای اسکیت به کوهسنگی می‌آورد. او توضیح می‌دهد: ماهک چهار ساله بود که به خاطر علاقه‌اش شروع به تحقیق کردم و در نهایت اینجا را انتخاب کردم. حالا پنج سال گذشته و او با مهارتی که پیدا کرده است، در مسابقات هم شرکت می‌کند. آن قدر به این محوطه علاقه دارد که تابستان‌ها هر روز و در طول سال تحصیلی سه روز در هفته به تمرین می‌آید.

سیفی معتقد است مربیان حرفه‌ای، مدیریت فعال مجموعه و تعداد محدود هنرجویان در هر کلاس، از نقاط قوت این پیست است. ماهک هم بالی‌خند می‌گوید: اوایل می‌ترسیدم اسکیت بیوشم و زمین بخورم، اما مربی دستم را گرفت و قدم به قدم کمکم کرد. بعد از چند جلسه تعادل‌م را پیدا کردم و اسکیت برایم شیرین شد. پیست کوهسنگی بخشی از هویت و ورزشی مشهد است؛ جایی که خاطره نسل‌های گذشته با شور و انرژی نوجوانان امروز پیوند خورده و همچنان مکانی برای علاقه‌مندان به اسکیت باقی مانده است.

● ورزشی برای ذهن و بدن

زهره خورشید، متولد ۱۳۵۷، حدود یک ماه و نیم است که برای آموزش اسکیت به پیست کوهسنگی می‌آید. او می‌گوید: سوارکاری و کوه‌نوردی را هم تجربه کرده‌ام. اما از کودکی علاقه‌ام به اسکیت بیشتر بود. با این حال، هیچ وقت جرئت شروع کردنش را نداشتم. خانه‌ام نزدیک کوهسنگی است و بارها زمین اسکیت را دیده بودم. یک روز که برای پیاده روی آمده بودم، درباره کلاس‌ها سؤال کردم. اما همچنان ترس داشتم. چند ماه گذشت تا بالاخره تصمیم گرفتم ثبت نام کنم.

خورشید ادامه می‌دهد: جلسات اول حفظ تعادل برایم خیلی سخت بود. اما کم‌کم بهتر شدم. به نظرم اسکیت نه تنها برای بدن، بلکه برای تمرکز ذهن هم مفید است. فضای باز کوهسنگی هم باعث می‌شود تمرین لذت بیشتری داشته باشد. هر روز عصر دوسه ساعت اینجا هستم و حتی به عروسم هم پیشنهاد کرده‌ام که بیاید و یاد بگیرد.

● آسیب، انگیزه‌ای برای مربیگری

کوروش صفاجو، بیست و پنج ساله و یکی از مربیان جوان مجموعه است که از سال ۱۳۹۸ مربیگری اسکیت را آغاز کرده است. او می‌گوید: از وقتی به یاد دارم بیشتر از کفش، اسکیت پایم بود. در بچگی بدون مربی تمرین می‌کردم و همین باعث شد آسیب زیادی ببینم. بعد از چند سال که تمرین را با مربی شروع کردم، متوجه اشتباهم شدم؛ به همین دلیل آزمون مربیگری دادم و وارد این حرفه شدم. چون می‌خواستم بچه‌های دیگر مثل من آسیب نبینند و مهارت‌ها را زیر نظر مربی یاد بگیرند. او درباره تفاوت پیست اسکیت کوهسنگی می‌گوید: شاید فرق اینجا با سایر پیست‌ها این باشد که در همه رده‌های سنی هنرجو داریم و همین کار را لذت بخش می‌کند.

